EUROOPA
KOMISJON

Brüssel, 8.7.2024
COM(2024) 278 final

2024/0152 (CNS)

Ettepanek:

NÕUKOGU DIREKTIIV,

millega muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ seoses elektroonilise käibemaksust vabastamise tõendiga

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

• Ettepaneku põhjused ja eesmärgid

Käesoleva ettepaneku eesmärk on muuta nõukogu direktiivi 2006/112/EÜ,[1] et võtta kasutusele elektrooniline maksuvabastustõend, millega kinnitatakse, et tehing vastab kõnealuse direktiivi artikli 151 lõike 1 esimese lõigu kohastele erivabastuse tingimustele.

Nõukogu rakendusmääruse (EL) nr 282/2011[2] (käibemaksudirektiivi rakendusmäärus) II lisas on esitatud käibemaksust ja/või aktsiisist vabastamise tõend, mis on ette nähtud käsitsi allkirjastatava paberversioonina kasutamiseks. Selleks et liikmesriigid saaksid pidada sammu digiajastu kasvavate nõudmistega ja vähendada ettevõtjate halduskoormust, tuleks praegune pabertõend asendada uue elektroonilise tõendiga. Lisaks võimaldab selline elektrooniliseks muutmine liikmesriikidel täita ELi õigusaktidest tulenevaid kohustusi,[3] mille kohaselt nad peavad avaliku sektori asutuse poolt või nimel osutatava internetipõhise teenuse kasutamisel võtma kasutusele vajalikud tehnilised vahendid elektrooniliselt allkirjastatud dokumentide elektrooniliseks töötlemiseks.

Samuti on käesoleva algatuse eesmärk saavutada kooskõla aktsiisivaldkonnaga, kus elektroonilised menetlused on juba kasutusel[4].

See võimaldab komisjonil vastu võtta rakendusmeetmed, millega nähakse ette kohaldatava elektroonilise tõendi tehnilised üksikasjad ja spetsifikatsioonid ning selle elektroonilise töötlemise viis. Vastavad rakendusaktid võetakse vastu nõukogu määruse (EL) nr 904/2010[5] artikli 58 kohaselt loodud halduskoostöö alalise komiteega konsulteerides, kohaldades määruse (EL) nr 182/2011[6] artiklis 5 osutatud kontrollimenetlust.

Käesolev ettepanek on elektroonilise maksuvabastustõendi kasutuselevõtu teostatavuse ja kulude põhjaliku analüüsi tulemus; analüüsi tegemist taotlesid liikmesriigid, kes olid selle elemendi varasemast 2021. aasta aprilli ettepanekust[7] (nn „osta ja anneta“ ettepanek) välja

---

1 Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, 11.12.2006, lk 1), nagu seda on muudetud.

2 Nõukogu 15. märtsi 2011. aasta rakendusmäärus (EL) nr 282/2011, millega sätestatakse ühist käibemaksusüsteemi käsitleva direktiivi 2006/112/EÜ rakendusmeetmed (uuesti sõnastatud) (ELT L 77, 23.3.2011, lk 1).

3 Komisjoni 8. septembri 2015. aasta rakendusotsus (EL) 2015/1506, millega kehtestatakse täiustatud e-allkirja ja täiustatud e-templi vormingu kirjeldus vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 910/2014 (e-identimise ja e-tehingute jaoks vajalike usaldusteenuste kohta siseturul) artikli 27 lõikele 5 ja artikli 37 lõikele 5 (ELT L 235, 9.9.2015, lk 37).

4 Nõukogu 19. detsembri 2019. aasta direktiivi (EL) 2020/262 (millega nähakse ette aktsiisi üldine kord) (ELT L 58, 27.2.2020, lk 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2020/262/oj) artikli 12 lõige 3.

5 Nõukogu 7. oktoobri 2010. aasta määrus (EL) nr 904/2010 halduskoostöö ning maksupettuste vastase võitluse kohta käibemaksu valdkonnas (ELT L 268, 12.10.2010, lk 1).

6 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

7 Ettepanek: nõukogu direktiiv, millega muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ impordi ja teatavate tarnete maksuvabastuse osas seoses avalikes huvides võetavate liidu meetmetega (COM(2021) 181 final).

jätnud ning soovisid saada rohkem teavet rakendamise aspektide kohta, kui käibemaksudirektiivi vastavad muudatused 2021. aasta juulis vastu võeti[8].

Pärast 2021. aasta detsembris toimunud käibemaksu tuleviku töörühma 36. koosolekul väljendatud laialdast toetust maksuvabastustõendi elektrooniliseks muutmisele tegi SCACi[9] eksperdirühm 2022. aasta mais SCITile[10] ülesandeks uurida sellise projekti teostatavust ja kulusid ning selle rakendamise aspekte. 2023. aasta veebruaris toimunud 27. koosolekul[11] arutas SCACi eksperdirühm kõnealuse tehnilise uuringu[12] tulemusi.

2023. aasta novembris toimunud käibemaksu tuleviku töörühma 43. koosolekul jõuti üksmeelele põhimõtte suhtes, mille kohaselt peaks maksvabastustõend olema digitaalne, kusjuures eelistati elektroonilist PDF-vormi, millega kaasneb täielikult elektrooniline protsess. Selle tehniline lahenduse eeliseks on, et see põhineb juba välja töötatud standarditel, sest selle aluseks on maksunduse ja tolliliidu peadirektoraadi tehnilised lahendused ja avatud lähtekoodiga tehnoloogialahendused, mis muudavad selle maksunduse ja tolliliidu peadirektoraadi andmekeskustes kasutuselevõtuks sobivaks. SCACis ja SCITis jätkuvad tehnilised arutelud liikmesriikidega, sh tehniliste üksikasjade täiendav analüüsimine, mis võimaldab liikmesriikidel saada ka vajalikke elemente oma kulude arvutamiseks.

Arvestades nende ees seisvate IT-projektide suurt hulka, lubatakse liikmesriikidel jätkata maksuvabastustõendi paberversiooni kasutamist kuni 30. juunini 2030 kestval üleminekuperioodil. Selleks et teha elektroonilisele menetlusele üleminek liikmesriikidele võimalikult lihtsaks, peaks see võimalus olema paindlik ja kättesaadav tehingupõhiselt.

Õiguskindluse ja halduskoormuse lihtsustamise huvides ning selleks, et vältida täiendavaid IT rakendamisega seotud kulusid, ei tehta elektroonilise maksuvabastustõendi kohaldamisel vahet riigisisestel ja piiriülestel tehingutel. Elektroonilist maksuvabastustõendit kohaldatakse ka juhul, kui maksuvabastus antakse käibemaksu tagasimaksmisega vastavalt käibemaksudirektiivi artikli 151 lõikele 2.

Peale selle lisatakse käesolevasse ettepanekusse uus säte, milles selgitatakse, et juhtudel, mil maksuvabastuse tingimused ei ole täidetud või kui nende kohaldamine lõpetatakse, on maksuvabastustingimustele vastav asutus või isik, kes tõendi välja andis, kohustatud tasuma kogu tasumisele kuuluva käibemaksu. Sellistel juhtudel satuks maksukohustuslane alusetult ebasoodsamasse olukorda täiendava käibemaksu tasumise nõude tõttu, sest ainult maksuvabastustingimustele vastaval asutusel või isikul oleks tavaliselt asjakohast teavet maksuvabastuse tingimuste täitmise kohta. Selline selgitus on vajalik ka õiguskindlusetuse ärahoidmiseks. Selleks et vältida sellistel erandjuhtudel tarbetut koormust, võivad liikmesriigid võtta vajalikke meetmeid, mis võimaldavad maksust vabastamise tingimustele vastavatel asutustel või isikutel maksta tasumisele kuuluva käibemaksu ilma täieliku käibemaksukohustuslasena registreerimise vajaduseta.

Käibemaksudirektiivi rakendusmääruse artikli 51 lõikes 2 sätestatud automaatse kinnitamise klausel säilitatakse uue elektroonilise menetluse puhul. Seega, kui kaubad või teenused on ette nähtud ametlikuks kasutamiseks, võivad liikmesriigid siiski enda sätestatud tingimustel

---

8 Nõukogu 13. juuli 2021. aasta direktiiv (EL) 2021/1159, millega muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ impordi ja teatavate tarnete ajutise maksuvabastuse osas COVID-19 pandeemiale reageerimiseks (ELT L 250, 15.7.2021, lk 1).

9 Halduskoostöö alaline komitee (Standing Committee on Administrative Cooperation).

10 IT-küsimuste allkomitee (Sub-committee for IT matters).

11 Vt töödokument SCAC-EG nr 158 ja koosoleku protokoll SCAC-EG No 159.

12 Vt dokumendile SCIT 214 lisatud tehnilist uuringut.

vabastada maksuvabastustingimustele vastava asutuse või isiku nõudest, et siirdeliikmesriik peab olema maksuvabastustõendi elektrooniliselt allkirjastanud. Vabastus võidakse kuritarvitamise korral tagasi võtta.

Liikmesriigid peavad kohaldama uusi eeskirju alates 1. juulist 2026, mis annab neile piisavalt aega uue elektroonilise käibemaksust vabastamise tõendi ja sellega kaasneva menetluse rakendamiseks.

- **Kooskõla poliitikavaldkonnas praegu kehtivate õigusnormidega**

Ettepanek võimaldab maksuvabastustõendi järgmise sammuna pärast selle kohandamist 2022. aastal[13] elektrooniliseks muuta, mis kajastab käibemaksudirektiivi artikli 151 lõike 1 kohaste maksuvabastuste laiendatud kohaldamisala, et hõlmata nüüd ka liidu tegevust ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika valdkonnas[14] ning liidu meetmeid COVID-19 pandeemiale reageerimiseks[15].

- **Kooskõla muude liidu tegevuspõhimõtetega**

Elektroonilise käibemaksust vabastamise tõendi kasutuselevõtt on kooskõlas ELi digiülemineku (nt Berliini deklaratsioon digiühiskonna ja väärtuspõhise digivalitsuse kohta[16]) raames tehtud algatustega ja aitab liikmesriikidel anda oma maksuhalduritele vahendid, mis võimaldavad neil täita ELi õigusaktides[17] sätestatud täiustatud elektrooniliste allkirjade kasutamise nõudeid.

2. ÕIGUSLIK ALUS, SUBSIDIAARSUS JA PROPORTSIONAALSUS

- **Õiguslik alus**

Ettepaneku õiguslik alus on ELi toimimise lepingu artikkel 113. Selles artiklis on sätestatud, et nõukogu, kes teeb otsuse ühehäälselt seadusandliku erimenetluse kohaselt ja pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendi ning majandus- ja sotsiaalkomiteega, võtab vastu sätted, et ühtlustada liikmesriikide eeskirju kaudse maksustamise valdkonnas.

- **Subsidiaarsus (ainupädevusse mittekuuluva valdkonna puhul)**

Euroopa Liidu lepingu artikli 5 lõikes 3 sätestatud subsidiaarsuse põhimõtte kohaselt võib ELi tasandil meetmeid võtta ainult juhul, kui liikmesriigid eraldi ei suuda kavandatud eesmärke piisavalt saavutada ning seepärast saab neid kavandatud meetme ulatuse või toime tõttu paremini saavutada liidu tasandil. Praegune käibemaksudirektiiv ei võimalda liikmesriikidel võtta kasutusele ja kohaldada elektroonilist käibemaksust vabastamise tõendit.

---

13 Nõukogu 15. märtsi 2022. aasta rakendusmäärus (EL) 2022/432, millega muudetakse rakendusmäärust (EL) nr 282/2011 seoses käibemaksust ja/või aktsiisist vabastamise tõendiga (ELT L 88, 16.3.2022, lk 15).

14 Nõukogu 16. detsembri 2019. aasta direktiiv (EL) 2019/2235, millega muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, ja direktiivi 2008/118/EÜ, mis käsitleb aktsiisi üldist korda, seoses liidu raamistikus elluviidava kaitsetegevusega (ELT L 336, 30.12.2019, lk 10).

15 Nõukogu 13. juuli 2021. aasta direktiiv (EL) 2021/1159, millega muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ impordi ja teatavate tarnete ajutise maksuvabastuse osas COVID-19 pandeemiale reageerimiseks (ELT L 250, 15.7.2021, lk 1).

16 https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/news/berlin-declaration-digital-society-and-value-based-digital-government

17 Komisjoni 8. septembri 2015. aasta rakendusotsus (EL) 2015/1506, millega kehtestatakse täiustatud e-allkirja ja täiustatud e-templi vormingu kirjeldus vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 910/2014 (e-identimise ja e-tehingute jaoks vajalike usaldusteenuste kohta siseturul) artikli 27 lõikele 5 ja artikli 37 lõikele 5 (ELT L 235, 9.9.2015, lk 37).

- **Proportsionaalsus**

Ettepanek on kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega, sest see ei lähe vajalikust kaugemale, ning on seatud eesmärgiga proportsionaalne. Algatusega võetakse kasutusele elektrooniline maksuvabastustõend, millega kinnitatakse, et tehing vastab käibemaksudirektiivi artikli 151 lõike 1 esimese lõigu kohastele erivabastuse tingimustele. Võttes arvesse paberdokumentidel põhineva maksuvabastusmenetlusega seotud suuremat halduskoormust ja paindlikkuse puudumist, toovad kavandatud meetmed pikas perspektiivis endaga kaasa märkimisväärse lihtsustamise ja kulude kokkuhoiu ning on seetõttu proportsionaalsed, pidades silmas nende piiratud mõju eelarvele.

- **Vahendi valik**

Kehtiva käibemaksudirektiivi muutmiseks on vaja direktiivi.

3. JÄRELHINDAMISE, SIDUSRÜHMADEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

- **Konsulteerimine sidusrühmadega**

Sidusrühmadega ei konsulteeritud, sest käesolev algatus on väga tehniline ja kooskõlas ELi tasandi jõupingutustega edendada digivalitsust.

- **Eksperdiarvamuste kogumine ja kasutamine**

Komisjon on liikmesriikidega konsulteerides teinud tehnilise uuringu, et teha kindlaks võimalikud IT-lahendused elektroonilise maksuvabastustõendi ja vastava menetluse kasutuselevõtmiseks.

- **Mõjuhinnang**

Käesoleva algatuse tehnilise laadi ja väga kitsa kohaldamisala tõttu eraldi mõjuhinnangut ei tehtud.

- **Põhiõigused**

Käibemaksuvabastuse menetluse kavandatav elektrooniliseks muutmine toetab digiajastuga kohanemist ja tugevdab kodanike õigusi seoses nende isikuandmete töötlemisega, mis on kaitstud ELi põhiõiguste harta artikliga 8 ja Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 16.

4. MÕJU EELARVELE

Ettepanekuga kaotatakse käibemaksust vabastamise tõendi paberversiooni töötlemisega seotud halduskoormus ja kulud. Enamiku digilahenduse rakendamise ja toimimisega seotud kuludest, mis on hinnanguliselt 2,9 miljonit eurot, kannab komisjon ja seda rahastatakse täielikult programmist FISCALIS selle jaoks mitmeaastases finantsraamistikus ette nähtud rahastamispaketi raames. Liikmesriikide kulud, mis on peamiselt seotud kesksele rakendusele juurdepääsu võimaldamisega, ei ole eeldatavasti suured.

Uus elektrooniline tõend ei mõjuta kohaldatavate käibemaksuvabastuste kohaldamisala. Mõju ELi eelarvele puudub, sest see ei mõjuta kogurahvatulul põhinevaid omavahendeid.

5. MUU TEAVE

- **Selgitavad dokumendid (direktiivide puhul)**

Ettepanek ei nõua ülevõtmist selgitavaid dokumente.

- **Ettepaneku sätete üksikasjalik selgitus**

Artikli 1 eesmärk on muuta käibemaksudirektiivi ja võimaldada komisjonil võtta liikmesriikidega konsulteerides vastu rakendusmeetmed, millega nähakse ette elektrooniline tõend, millega kinnitatakse, et tehing vastab käibemaksudirektiivi artikli 151 lõike 1 esimese lõigu kohastele erivabastuse tingimustele, ning mille annab välja maksuvabastustingimustele vastav asutus või isik, kellele tehakse käibemaksuvabasid kaubatarneid või osutatakse selliseid teenuseid ning kes koos siirdeliikmesriigiga allkirjastab selle tõendi elektrooniliselt.

Vajalikud rakendusaktid sisaldavad tõendi elektroonilise vormi ja töötlemise tehnilisi üksikasju ja spetsifikatsioone ning võetakse vastu kooskõlas määruse (EÜ) nr 182/2011 artiklis 5 osutatud kontrollimenetlusega ja selle kohaldamisel kasutatakse nõukogu määruse (EL) nr 904/2010 artikliga 58 loodud komiteed.

Käimasolevate IT-projektide suure arvu tõttu võivad liikmesriigid jätkata käibemaksudirektiivi rakendusmääruse II lisas esitatud pabertõendi kasutamist kuni 30. juunini 2030 tehtud tehingute puhul.

Tunnistades, et ettevõtjatel ei ole tavaliselt juurdepääsu asjakohasele teabele, selgitatakse, et juhul, kui maksuvabastuse tingimused ei ole täidetud või kui nende kohaldamine lõpetatakse, on maksuvabastustingimustele vastav asutus või isik, kes tõendi välja annab, kohustatud tasuma kogu asjaomasele liikmesriigile tasuda tuleva käibemaksu.

Selleks et anda liikmesriikidele piisavalt aega uue elektroonilise menetluse rakendamiseks, peavad nad hakkama kohaldama uusi norme alates 1. juulist 2026.

2024/0152 (CNS)

Ettepanek:

NÕUKOGU DIREKTIIV,

millega muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ seoses elektroonilise käibemaksust vabastamise tõendiga

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 113,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust[18],

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust[19],

toimides seadusandliku erimenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

(1) Nõukogu rakendusmääruse (EL) nr 282/2011[20] artiklis 51 on sätestatud, et kõnealuse rakendusmääruse II lisas esitatud käibemaksust ja/või aktsiisist vabastamise tõendiga kinnitatakse, et maksuvabastustingimustele vastavale asutusele või üksikisikule tehtud kaubatarne või osutatud teenus vastab direktiivi 2006/112/EÜ[21] artiklis 151 sätestatud maksuvabastuse tingimustele. Rakendusmäärusega (EL) nr 282/2011 on ette nähtud maksuvabastustõendi paberipõhine vorm, mis tuleb käsitsi allkirjastada. Maksuvabastustõendi loomise ja esitamise protsess on vaja digitaliseerida ning paberdokument tuleb asendada elektroonilise dokumendiga, et minimeerida bürokraatiat ja halduskoormust ning vähendada pikas perspektiivis kulusid.

(2) Arvestades paljusid ressursimahukaid IT-projekte, millesse liikmesriigid on lisaks elektroonilisele maksuvabastustõendile üleminekule kaasatud, tuleks neile tagada paindlikkus ja anda piisavalt aega uuele elektroonilisele menetlusele ülemineku lõpuleviimiseks. Seepärast peaks neil olema lubatud jätkata üleminekuperioodil tehtud tehingute puhul rakendusmääruse (EL) nr 282/2011 II lisas esitatud pabervormi kasutamist.

(3) On võimalik, et pärast maksuvabastustõendi väljastamist võib direktiivi 2006/112/EÜ artikli 151 kohaselt oma ostude puhul maksuvabastust kasutada võiv asutus või isik teada saada, et maksuvabastuse tingimused ei ole täidetud või nende kohaldamine lõpetatakse. Harilikult on selline teave teada ainult sellele asutusele või isikule, sest nende tingimuste täitmist hinnatakse selle asutuse või isiku tegevuse

---

18 ELT C , , lk .

19 ELT C , , lk .

20 Nõukogu 15. märtsi 2011. aasta rakendusmäärus (EL) nr 282/2011, millega sätestatakse ühist käibemaksusüsteemi käsitleva direktiivi 2006/112/EÜ rakendusmeetmed (ELT L 77, 23.3.2011, lk 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2011/282/oj).

21 Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, 11.12.2006, lk 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj).

alusel, kellele neid tarneid tehakse ja kes neid kaupu või teenuseid kasutab. Selleks et tagada maksukohustuslastele õiguskindlus ja vältida nende põhjendamatut koormamist, on vaja selgitada, et sellistel juhtudel peaks tasumisele kuuluva käibemaksu tasuma maksuvabastustingimustele vastav asutus või isik, kes on maksuvabastustõendi väljastanud. Liikmesriigid peaksid sellistel erandjuhtudel vältima tarbetut koormust ja lubama käibemaksu tasumist ilma täieliku käibemaksukohustuslasena registreerimise vajaduseta.

(4) Säilitades praegu kehtiva võimaluse kasutada tõendi paberversiooni, peaks liikmesriikidel ka edaspidi olema võimalik enda kehtestatud tingimustel, mille nad võivad kuritarvituste korral tühistada, mitte nõuda siirdeliikmesriigilt elektroonilise tõendi allkirjastamist.

(5) Selleks et tagada ühetaolised direktiivi 2006/112/EÜ artikli 151 lõike 1 rakendamise tingimused, tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011[22].

(6) Seepärast tuleks direktiivi 2006/112/EÜ vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Direktiivi 2006/112/EÜ artiklile 151 lisatakse lõiked 1a ja 1b:

„1a. Liikmesriigid kasutavad elektroonilist tõendit, kinnitamaks, et tehing vastab lõike 1 esimese lõigu kohastele maksuvabastuse tingimustele. Maksuvabastustingimustele vastav asutus või isik, kellele tehakse käibemaksuvabasid kaubatarneid või osutatakse selliseid teenuseid, väljastab tõendi ja allkirjastab selle koos siirdeliikmesriigiga elektrooniliselt.

Kui kaubad või teenused on ette nähtud ametlikuks kasutamiseks, võivad liikmesriigid siiski enda sätestatud tingimustel vabastada maksuvabastustingimustele vastava asutuse või isiku sellise nõude täitmisest, et siirdeliikmesriik peab olema tõendi allkirjastanud. Vabastus võidakse kuritarvitamise korral tagasi võtta. Liikmesriigid teatavad komisjonile kontaktpunkti, mis on määratud selleks, et määrata kindlaks, milline ametiasutus vastutab tõendi elektroonilise allkirjastamise eest, ja mis ulatuses nad on sellest nõudest loobunud. Komisjon annab liikmesriikidelt saadud teabe edasi teistele liikmesriikidele.

Erandina kahest esimesest lõigust võivad liikmesriigid kasutada nõukogu rakendusmääruse (EL) nr 282/2011* II lisas esitatud tõendi paberversiooni kuni 30. juunini 2030 tehtud tehingute puhul.

Komisjon määrab rakendusaktidega kindlaks esimeses lõigus osutatud tõendi elektroonilise vormi ja selle töötlemise tehnilised üksikasjad ja spetsifikatsioonid. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas määruse (EL) nr 182/2011 artiklis 5 osutatud kontrollimenetlusega ja selle kohaldamisel on komitee määruse (EL) nr 904/2010 artiklis 58 ettenähtud komitee.

[22] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

1b. Ilma et see piiraks lõike 3 kohaldamist, on juhul, kui lõike 1 esimeses lõigus sätestatud maksuvabastuse tingimused ei ole täidetud või kui nende kohaldamine lõpetatakse, maksuvabastustingimustele vastav asutus või isik, kes tõendi välja andis ja allkirjastas, kohustatud tasuma kogu asjaomasele liikmesriigile tasuda tuleva käibemaksu.

---

* Nõukogu 15. märtsi 2011. aasta rakendusmäärus (EL) nr 282/2011, millega sätestatakse ühist käibemaksusüsteemi käsitleva direktiivi 2006/112/EÜ rakendusmeetmed (ELT L 77, 23.3.2011, lk 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2011/282/oj.“

Artikkel 2

1. Liikmesriigid jõustavad 30. juuniks 2026 käesoleva direktiivi artikli 1 täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid. Nad edastavad kõnealuste normide teksti viivitamata komisjonile.

   Kui liikmesriigid need meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendesse meetmetesse või nende meetmete ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiivi artikliga 1 reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetud põhiliste õigusnormide teksti.

Artikkel 3

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 4

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel,

Nõukogu nimel
eesistuja